

Приложение 2
к Положению о Тринадцатом
Санкт-Петербургском конкурсе
молодых переводчиков «Sensum de sensu»

Конкурсные задания
Тринадцатого Санкт-Петербургского конкурса молодых переводчиков
«SENSUM DE SENSU»
2013

Раздел «Польский язык»

Работая с польским языком, береги русский язык.

Номинация I. Художественный перевод с польского языка на русский язык.

Для участия в конкурсе требуется выполнить два задания.

Задание 1: Перевести на русский язык стихотворение Беаты Обертинской «Płótno».

Задание 2: Перевести на русский язык отрывок из книги воспоминаний Беаты

Обертинской «W domu niewoli».

<p>Płótno</p> <p>Myśl się dziś moja jak płótno na trawie w słońcu nad wodą bieli i grzeje Zamykam oczy i nie wiem prawie, czy śni mi się tak, czy dzieje?</p> <p>Myśl się dziś moja jak płótno rozściela w długich wilgotnych pasmach nad wodą Niech wiatr ją chłodzi, słońce wybiela, niech przesiąka pogodą.</p>	<p>W domu niewoli (fragment)</p> <p>...Nie chcę nazywać tego przecuciem, bo z reguły nie miewam żadnych, to pewne jednak, że na dobrych parę dni przed aresztowaniem obsiadł mnie jakiś obcy mi niepokój i nie mogłam sobie miejsca znaleźć. Nie bardzo wiedząc dlaczego postanowiłam pewnego dnia spalić wszystkie papiery, którym pragnęłam oszczędzić ewentualnego dostania się w nieodpowiednie, wrogie ręce. Żelazny piecyk w moim pokoju rozhuczał się mimo lata, jak za najlepszych zimowych dni. Bardzo to dziwne uczucie niszczyć tak za życia swoje „pośmiertne papiery”, patrzeć jak ogień oskrzydla i topi – od lat gromadzone, strzeżone i kochane – listy, pamiątki, fotografie, wychwytać jeszcze ostatni raz wzrokiem na zwijających się płomienistych kartkach, jakieś lepiej pamiętne zwroty, strzępki zdań, wreszcie samo niknące na zawsze pismo. Mimo całej żalości i roztrzęsienia, w miarę jak to się wszystko węgliło i przestawało być, czułam coraz wyraźniej, że je zabezpieczyłam nareszcie, że nie mogłam znaleźć dla tych pamiątek pewniejszego schronienia nad czysty płomień i własną pamięć. Tam mi ich już nic – nawet NKWD – ani sprofanować, ani odebrać nie potrafi. Samo aresztowanie nie zaskoczyło mnie zniecacka. Dano mi znać w tajemnicy, na dobrych parę godzin naprzód, że NKWD zainteresowało się moją osobą...</p>
---	--

Беата Обертинская (1898–1980) – польская поэтесса, родилась и выросла во Львове, начала публиковаться в 1924 г. Перед войной издала несколько поэтических сборников, была связана с поэтической группой «Скамандр». Ее лирические стихи перекликаются с произведениями Марии Павликовской-Ясножевской. В июле 1940 года во Львове была арестована НКВД, прошла тюрьмы в Киеве, Харькове, Старобельске и была сослана в Воркуту. В 1942 году покинула СССР вместе с армией Андерса и прошла с ней весь боевой путь: Иран, Палестину, Египет и Италию. Написала книгу воспоминаний «В доме неволи» (Рим, 1946). После войны жила и публиковалась в эмигрантских изданиях в Англии.